

Ei mitään nappikauppaa

Kaupankäyntiä Rauhankadulla elokuvamaailman tyyliin

MARJO VUORINEN
Helsingin Sanomat

Kun Rauhankadulta astuu vanhojen vaatteiden kauppaan, Play it again Samiin, tuntuu kuin sukeltaisi vanhaan elokuvaan. Turhaan ei putiikkia ole nimetty Casablancan mukaan.

Rekit notkuvat vaatteita edellisiltä vuosikymmeniltä. Minkki-kapat, kengät, korut ja korsetit kilpailevat keskenään huomiosta. Kaiken kruunaa keskellä lattiaa seisova musta Velocette, moottoripyörä vuodelta 1949.

Pöydän takana hääää yhtä tumma kaunotar, liikkeen henki ja omistaja Arja Könönen, 45, joka puhua pulputtaa vuoroin puhelimeen vuoroin asiakkaalle. Valkokankaalta tuttu Carla pyörii jaloissa. Se oli sirkuskoirana "maminsa" puvustamassa Tulennieli-jät-elokuvassa, josta Könönen ja hänen kollegansa palkittiin vastikään Jussi-patsaalla.

Play it again Samissa tavaraa vuokrataan ja myydään vanhan maailman malliin. Könönen antaa kotiin sovitettavaksi ja merkitsee pukuvuokrat pahvikorttiin. Kassakone käy ilman sähköä ja vanha Burroughsin laskukone osaa laskea vain plus- ja miinuslaskut. Laskukaavakkeet ovat 40-luvulta.

Omistajatar on tarkka, mitä liikkeeseensä ostaa. Jos hän ei

jostakin vaatteesta pidä, hän ei sitä hanki, vaikka tietäisi sen olevan hitti.

Joihinkin asuihin ja asusteisiin hänellä on ollut niin läheinen suhde, ettei hän varsinkaan liikkeenpidon alkuvuosina hennonut luopua niistä. Yhä edelleen suosikin myyminen vaatii oikean asiakkaan ja oikean tilanteen. Kyllä, hän sanoo suoraan, jos vaate ei sovi asiakkaalle.

"Muuten mulla menee maine. Ihmisten täytyy voida luottaa mun tyyliin. Piirit ovat täällä niin pienet. Jossain Lontoossa on eri asia. Siellä myydään turisteille, jotka eivät taatusti tuu takaisin."

Yksi upeimmista luomuksista ei ole julkisesti nähtyllä. Se on 1800-luvulta peräisin oleva tumma, hopealangalla kirjailtu livreepuku, joka on kuulunut Wreden aatelissuvulle. Jos mieleinen ostaja ilmaantuisi, puku lähtisi parillakymmenellä tuhannella markalla. "Sillä hinnalla Diorilta

ei saisi mitään", hän vertaa.

Mutta puku ei ole Könöselle putiikin "parasta tarjolla". Könönen yllättää ja kaivaa esiin laatikon, jossa lukee: *Paraita housunnappeja. Valmistettu vahvasta leyvystä. Eivät liisty.* Ne ovat Suomen nappitehtaan tuotantoa, 40-luvulta – Könösen lempivuosi-kymmeneltä. Hinta on 50 markkaa.

Hänestä ne ovat "ihania, paraita, kuten kannessa lukee". Ne ovat myös osoitus siitä, että putiikista löytyy yllättävääkin tavaraa, pienintä piirtoa myöten. "Jos jotakin ei ole, soitan heti Ruuturovan Railille ja ohjaan asiakkaan sinne. Eihän se multa ole pois. Jos jotakin ei oo, niin ei oo."

Rakkaan nappilaatikon viereen Könönen iskee ruskeat piikkikärkiset lakerikengät, joiden etumuksessa keikoilevat minkkituput. Vaikka kengät ovat Könöselle kaksi numeroa liian suuret, hänen oli ne saatava. "Ajattelin, että sitten kun mulla on oma liike, laitan ne ikkunaan." Tuolloin elettiin 70-lukua.

Kesti vuosia ennen kuin hän sai sellaisen ikkunan. Se vuosi oli 1987.

"Myin asunnon ja ostin koko rahalla koin syömiä vaatteita", omistajatar nauraa. "Nämä ovat taikakengät, *dream comes true*. Sitä paitsi nämä näyttävät siltä, että voi mennä Fendille ja sanoa, että haluaisin näihin sopivan minkkiturkin", hän kihertää.

Arja Könönen tunnetaan myös elokuvapuvustuksista. Carla-koiran voi nähdä valkokankaalla Tulennieli-jätien sirkuskoirana.

Helmi